

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 33
din 02.02. 2011**

Dosar nr.: 166/2010

Petiția nr.: 3474/03.05.2010

Petent: S I

Reclamat: F M

P

S.

Obiect: petentul se consideră discriminat de faptul că i-au fost încălcate drepturile constituționale prin constituirea unor dosare penale în mod abuziv

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. S I , cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. P M , loc.

I.2.12. S I Parchetul Judecătorei Satu Mare

I.2.13. Petentul D. , S.C. Konkret SRL, loc. Satu Mare, str. C.Coposu, nr. 12/A, jud. Satu Mare

I.2.14. Petentul A. D. , loc.

I. 2.15. Petentul S. , Baroul Satu Mare, loc. Satu Mare, str. Horea, nr. 7, ap. 5, jud. Satu Mare

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petiția vizează săvârșirea unei fapte de discriminare prin constituirea în mod abuziv a unor dosare penale la adresa petentului, încălcându-i-se astfel drepturile sale constituționale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3851 din 13.05.2010 a fost citat petentul, iar prin adresa 4812 din 15.06.2010 a fost recitat petentul, deoarece la primul termen, dintr-o eroare, procedura nu a fost legal îndeplinită.

3.3. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 25.05.2010 și la data de 14.12.2010. La primul termen petentului nu i s-a transmis citația, dintr-o eroare, fapt ce a necesitat un nou termen de audieri. Urmare analizării conținutului petiției, Colegiul director a invocat din oficiu *exceptia de vădită neкомпетенță* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere că soluționarea faptelor sesizate aparține instanțelor de judecată. Față de aceste aspecte petentului i s-a pus în vedere faptul că își poate formula propriile apărări.

3.4. La cel de-al doilea termen Consiliul a invocat *exceptia tardivității* introducerii sesizării.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că i-au fost încălcate drepturile constituționale prin constituirea unor dosare penale în mod abuziv.

4.1.2. Petentul menționează că a fost de două ori condamnat penal și o dată condamnat civil *"în temei fraudulos, prin represiunea nedreaptă și violarea Convenției Drepturilor Omului și a Protocoloalelor adiționale, cu scopul jafului judiciar plănuit, al prejudicierii"* prin deposizarea de spațiul comercial și totodată de mijlocul de existență, pe timp de 4 ani și prin furtul jumătății spațiului comercial, prin executare silită.

4.1.3. Petentul semnalează ca fața de el s-a dispus „începerea urmăririi penale și continuarea discriminării , prin represiuni nedrepte, cu scopul hărțuirii, umilirii și distrugerii fizice și psihice”.

4.1.4. Petentul solicită înlăturarea consecințelor rezultate în urma discriminării și restabilirea situației anterioare prin recuperarea prejudiciului material și primirii de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit.

Susținerile părților reclamate

4.2.1. Părțile reclamate arată că, în cazul expus de petent, au dat dovadă de o conduită de muncă exemplară, atât din punct de vedere profesional, cât și din punct de vedere al respectării codului etic al funcționarului public în realizarea atribuțiilor de serviciu și consideră petiția o insultă la adresa lor. Mai mult, partea reclamată consideră că afirmațiile petentului nu sunt reale, fiind de natură de a leza în mod grav onestitatea organului de cercetare penală.

4.2.2. Părțile reclamate apreciază că, pe tot parcursul derulării procedurilor judiciare, petentul a beneficiat de toate drepturile conferite de lege, a uzitat întru totul de aceasta prin propunerea de martori, depunere de cereri, formularea de obiecțiuni, solicitarea de expertize cărora li s-a dat curs și au fost materializate în actele de cercetare penală întocmite în acest sens. Deasemenea petentul a uzitat de căile de atac conferite de lege în cauzele penale în care au fost adoptate soluții pe care le-a considerat ca fiind nelegale.

4.2.3. Părțile reclamate semnalează faptul că au fost audiate toate persoanele indicate de partea vătămată, au fost efectuate expertize tehnico-științifice și s-a procedat la strângerea tuturor probelor pentru a se putea propune o soluție legală în dosarul penal. Administrarea tuturor probelor în dosar s-a efectuat sub directa îndrumare și supraveghere a Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu-Mare, în vederea stabilirii cu exactitate a încadrării juridice a faptei.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține faptul că petentul a sesizat faptul că se consideră discriminat prin încălcarea drepturilor sale constituționale prin constituirea unor dosare penale în mod abuziv.

5.2. În urma analizei petiției, Colegiul director a invocat *din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului* referitor la aspectele semnalate, având în vedere că soluționarea faptelor sesizate aparține instanțelor de judecată. Pentru faptele din anul 2001, 2003, 2004, 2008 Colegiul director a invocat excepția tardivității introducerii sesizării.

5.3. **În drept**, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că *“membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor*

formelor de discriminare, republicată". Colegiul director a invocat și excepția tardivității introducerii sesizării. Având în vedere faptul că există un concurs de excepții de fond, admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului exclude analiza excepției tardivității, deoarece, chiar dacă s-ar respinge excepția tardivității, oricum Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra fondului, potrivit admiterii excepției de necompetență.

5.5. În cazul semnalat de petent acesta face referire la aspecte ce țin de competența instanțelor de judecată, atât civile cât și penale.

5.6. Petentului i s-a asigurat posibilitatea de a-și formula propriile apărări referitor la excepțiile invocate de Consiliu din oficiu, potrivit art. 30 alin. 1 și alin. 2 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

5.7. Petentul arată că a fost condamnat penal, "*prin represiune nedreaptă, pentru exercitarea dreptului la exprimare în proprietatea privată*" și a fost privat de un tribunal imparțial și de utilizarea unei căi de atac, nu a fost citat la domiciliul legal. Petentul semnalează că a fost condamnat penal în temeiul fraudulos al mărturiei mincinoase a unui martor care era asociat și complice la săvârșirea infracțiunilor de violare de domiciliu și uz de fals. Colegiul director reține că, aspectele semnalate de petent, țin exclusiv de instanțele de judecată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării neavând competența materială de a se pronunța referitor la acestea.

5.8. Colegiul director subliniază faptul că atribuțiile Consiliului nu constau în posibilitatea acestuia de a cenzura actele dispuse de instanță sau conduita judecătorilor, a procurorilor, a avocaților, iar petentul are la dispoziție utilizarea căilor de atac, în cazul în care este nemulțumit de hotărârile instanței de judecată.

5.9. Colegiul director afirmă că, în jurisprudența Consiliului, au existat cazuri similare asupra cărora Colegiul s-a pronunțat și a decis admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat (*Hotărârea nr. 2 din 03.05. 2010*).

5.10. Colegiul director a analizat excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.11. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.12. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: *"Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării"*. Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000.

5.13. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale, prin caracterul discriminatoriu al procedurilor desfășurate în fața organelor de cercetare penală și a instanțelor judecătorești.

5.14. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „*jurisdicție administrativă*” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

5.15. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.16. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.17. Prin Decizia nr.322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.18. Astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform prevederilor art. 124 pct. 3 din Constituția României, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și cu art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii, sunt imparțiali și sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și *egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare*, indiferent de calitatea acestora (A se vedea Decizia penală nr. 189/2009 sau Decizia penală nr. 283/2009).

5.19. În condițiile art. 97 din legea nr. 303/2004 republicată orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor pentru faptele prevăzute în statut (art. 44 din legea nr. 317/2004).

5.20. Având în vedere aceste considerente, a admite că CNCD are competența rațiune materiae de a analiza aspecte ce derivă din procedurile desfășurate în fața organilor de cercetare penală sau a instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a actelor de urmărire penală sau a hotărârilor judecătorești, iar în al doilea rând, o

substituire în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului și procurorului.

5.21. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei, respectiv a măsurilor dispuse în cursul cercetării penale trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însăși textul constituțional din art.129 statuează că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

5.22. În condițiile prevăzute de art. 275-278 din Codul de procedura penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime. În cazul respingerii plângerii, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

5.23. Chiar dacă s-ar admite că CNCD nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești ori a măsurilor dispuse în cursul actelor de efectuare a urmăririi penale, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției CNCD ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată ori parchetul de pe lângă instanță, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească ori măsura dispusă de procuror, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurck v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

5.24. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil sau penal. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

